

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XII. Quomodo post mortem Eusebii populus CP. Paulum in sedem suam
restituerit, & Ariani Macedonium delegerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

λαμβάνοντο ἃ αὐτοῖς, καὶ οἱ ἐκεῖ τὰ δρεῖς φρο-
 νέντες ὅπως ἢ Ἀθανάσιος τῆς ἐκκλησίας
 ἐξωθήμενος, τὴν συλληφθῆναι αὐτὸν διέφυ-
 γε, λεκίον ἑσπέρα μὲν ἦν ὁ ἢ λαὸς ἐπαν-
 νύχιζε, προσδοκώμενος σιωάζεως ἤκει ἢ
 ὁ στρατηγός, καὶ Φάλαγγα τὴν στρατιώτα
 τάξας παναχόθεν τῆς ἐκκλησίας Ἀθανά-
 σιος ἢ ἑωρακὼς τὰ γινόμενα, φρογνίδα ἔθε-
 το ὅπως ἀντὶ λαῶ μὴ δαμῶς βλάβη γῆν
 δι' αὐτόν, καὶ προστάξας διακόνω κηρύττει
 ἐνυχῶ, αὐθις ψαλμὸν λέγεαθ παρασκευά-
 σε συμφωνίας ἢ ἐκ τῆς ψαλμωδίας γρο-
 μῆνης, διὰ μίας τῆν πυλῶν τῆς ἐκκλησίας
 πάντες ἐξήσαν τέτα γινόμενος, οἱ στρατιώ-
 ται δὲ πύμαχοι ἔμεινον ὁ ἢ Ἀθανάσιος ἐν
 μέσσοις τοῖς ψαλμοῖς ἔσαν ἀβλαβῆς διεσώζε-
 τῶ τῆτον ἢ τὸν τρόπον διεκφυγών, ἔπει τῶν
 ῥώμῳ ἀνέδραμε καὶ Γεηροῖ μὴ τότε
 τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησεν ὁ ἢ Ἀλεξανδρέων
 λαὸς οἱ ἐνεγκόντες τὴν γεγονός, τῶν καλε-
 μῆνῶν διονυσίος ἐκκλησίαν ἐπέστησαν τοσαύ-
 τα μὲν ἐν ᾧ τῶν εἰρηδῶ ἐυσέβειος δὲ
 ὄρα ἐβέλετο κατεργασάμενος, διεπρε-
 βεύετο ᾧ τῶν ἱερίων τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον, αὐ-
 τὸν κειτῶ τῶν καὶ Ἀθανάσιον γῆρας ᾧ τῶν
 καλῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν καλεῖν τὴν δίκην.

A quot autem Ariano dogmati illic fave-
 bant, militibus sese adunxere. Porro
 qua ratione Athanasius, cum Ecclesia
 expelleretur, manus eorum qui com-
 prehendere ipsum volebant effugerit,
 dicendum arbitror. Iam dies vergebat
 in vesperam: & populus in Ecclesia per-
 noctabat, eo quod collecta expectare-
 tur. Venit repente dux, & instructa mi-
 litum acie Ecclesiam obsidet. Quae cum
 vidisset Athanasius, operam dedit ne po-
 pulus ipsius causa damnum ullum pate-
 retur. Mandat igitur Diacono ut oratio-
 nem populo indiceret. Statimque pra-
 cepit ut psalmus recitaretur. Cum au-
 tem in recitatione psalmi suavis concen-
 tus totius multitudinis extitisset, per
 unam ex Ecclesiae januis omnes egressi
 sunt. Quod cum fieret, milites quidem
 quieti steterunt: Athanasius vero in media
 psallentium turba evasit incolumis. At-
 que ita imminente periculo liberatus,
 Romam se contulit. Ac tum quidem
 Gregorius Alexandrinam Ecclesiam oc-
 cupavit. Populus autem Alexandrinus,
 id quod gestum fuerat permolestè fe-
 rens, Ecclesiam illam quae Dionysii di-
 citur, incendio consumpsit. Sed de his
 haecenus. Eusebius vero cum quacun-
 que voluerat perfecisset, legationem
 misit ad Iulium Romanae urbis Episco-
 pum, rogans ut causa Athanasii iudex
 ipse esse vellet, & cognitionem negotii
 ad se traheret.

Κεφ. 16.

ὡς ἐυσέβειος τελευτήσωντος, ὁ ἐν Κωνσταντινὸν πόλει λαὸς παύ-
 λου αὐθις ἐπιθρόνισε καὶ ὡς οἱ ἀρειανοὶ Μακεδόνιον
 προεβάλοντο.

CAP. XII.

Quomodo post mortem Eusebii, populus Const-
 antinop. Paulum in sedem suam restituerit,
 & Ariani Macedonium delegerint.

Αὐτὸν οὖν ἐφθασε μαθεῖν ἐυσέβειος τὰ
 ᾧ τῶν ἱερίων ᾧ τῶν Ἀθανάσιος κειτῶντα μι-
 κροῖν γῆν τὴν συνέδρον ἔπει εἰς, ἐτελεύτησε
 διόπερ καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινὸν πόλει λαὸς, αὐθις
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν Παύλον εἰσάγασι καὶ
 ταυτὸν ἢ καὶ οἱ ἀρειανίζοντες, ἐν τῇ λεγομέ-
 νῃ ἔπει Παύλον ἐκκλησίαν χερεθῶν ἔσαν τὸν Μα-
 κεδόνιον καὶ τῆτον ἢ ἐποίησαν οἱ πρῶτω ἐυσε-
 βίῳ τῶν πάντα κυκλῶν συμπεσάπτοντες, τότε
 δὴ τὴν αὐθεντίαν διαδέξαμενοι εἰσι ἢ ἔτοι,
 Θεογνίς νικαίας, μάριος Χαλκηδόνος, Θεό-
 δωρος Ἡρακλείας ἢ ἐν Ἰράκη, ἑρσάκιος
 σιγιδόνος ἢ ἀνω μυσίας, ἑάλης μερσῶν
 τῆς ἀνω παννονίας ἑρσάκιος μὲν ἐν καὶ
 ἑάλης ὑσερῶν μεταγρόντες, βιδελίον μετ-

V Erum Eusebio non licuit, ea quae à
 Iulio in causa Athanasii decreta ef-
 sent cognoscere. Etenim paulo post
 hanc Synodum decessit è vita. Qua-
 propter populus Constantinop. Pau-
 lum denuo in Ecclesiam introduxit.
 Ariani verò eodem tempore in Ecclesia
 quae ad Paulum dicitur, Macedonium
 ordinarunt Episcopum. Atque id factum
 est ab iis, qui antea quidem Eusebio cun-
 cta turbanti operam navabant: tunc
 temporis verò auctoritatem omnem
 quasi successorio jure obtinebant:
 Theogni scilicet Nicæno, Mari Chalce-
 donio, Theodoro Heracleæ in Thracia
 Episcopo, Ursacio Singiduni in superio-
 re Mœsia, Valente Mursæ in superiore
 Pannonia. Sed Ursacius & Valens post-
 modum pœnitentiâ ducti, libellum satis-

M

factionis Iulio obtulerunt Episcopo; & A doctrinæ consubstantialis subscribentes, in communionem recepti sunt. Tunc vero pro Ariana perfidia acriter decertantes, gravissimos bellorum motus adversus Ecclesias excitaverunt. Ex quibus bellis unum fuit illud quod à Macedonio factum est Constantinopoli. Ex hoc enim intestino Christianorum bello, crebræ in civitate ortæ sunt seditiones, multique eorum violentiâ oppressi periére.

CAPUT XIII.

De Hermogenis Magistri militum necē, & quomodo Paulus ob eam causam iterum pulsus sit Ecclesiâ.

HÆc cum audiisset Imp Constantius, qui tum Antiochiæ morabatur, mandavit Hermogeni Magistro militum quem in Thraciæ partes miserat, ut per Constantinopolim transiens, obiter Paulum Ecclesiâ exturbaret. Ille Constantinopolim ingressus, totam civitatem comovit, dum Episcopum per vim ejicere conatur. Statim enim populi seditio subsecuta est; cunctique parati erant Episcopum defendere. Cum autem instaret Hermogenes, ut militari manu Paulum expelleret, exacerbata populi multitudo, ut in talibus fieri solet, violento impetu in illum ruit: domoque ejus incensâ, pedibus illum trahentes interemerunt. Gesta sunt hæc duobus Augustis Consulibus: Constantio scilicet tertium & Constante iterum. Quo quidem tempore Constans Francos bello superatos, socios ac fœderatos populi Romani effecit. Constantius autem Imperator audita Hermogenis cæde, statim Antiochia digressus, equorum permutatione veloci Constantinopolim accurrit. Et Paulum quidem urbe expulit. Ipsam vero civitatem multavit, ex annonâ diurna, quam pater ejus Constantinopolitanis donaverat, adimens plus quam quadraginta millia modiorum, antea enim octoginta fere millia modiorum frumenti ab urbe Alexandria advecti, civibus erogabantur. Macedonium porro civitatis Episcopum designare distulit. Quippe infensus erat etiam illi, non solum eo quod præter ipsius sententiam ordinatus fuisset Episcopus: verum etiam eo quod ob seditiones inter ipsum ac Paulum excitatas, tum alii multi, tum Magister militum Hermogenes interfecti essent. Passus ergo illum plebem colligere in ea Ecclesia in qua fuerat ordinatus, rursus Antiochiam contendit.

νοίας τῶ ἐπισκόπῳ ἰκλίω ἐπίδόντες, τῆ ὁμοσίου τὲ δόξῃ συνλιθέμενοι, ἐκοινωνήσαν τότε ἡ διαπύρεως τὴν ἀρειανὴν συγκερταίνες ἀρσκειάν, ἐ τὲς τυχόντας κτ' τῶν ἐκκλησιῶν πολέμευς ἐτύρευσαν, ὧν εἷς ἦν ὁ δια μακεδόνι ἐν τῇ κωνσταντίνε πόλει γρηγόριος. ἰσὸ γδ τῶδε ἔμφυλις τῶν χριστιανῶν πόλεμος, συνεχεῖς ἐγένοντο κτ' τὴν πόλιν σάσεως, πολλοί τε ἐκ τῶν γρηγορίων σιωτρεῖβέτες ἀπώλοντο.

Κεφ. ιγ'.

Περί τῆς ἰρμογῆνης ἑ στρατηλάτη ἀμειρίτως, καὶ ὅπως παύλος διὰ τὸτο ἰξιώθη ὁ παύλος τῆς ἐκκλησίας.

Ηλθε ἡ τὰ γνώμενα εἰς ἀκοὰς κωνσταντίνου βασιλέως, καὶ τὴν ἀνιόχου διατίθετον ἐπέλεγε ἐν ἰρμογῆνι τῷ στρατηλάτῃ. Ἐπὶ τὰ ἀράκια πεμπομένῳ μέρει, ὁ δὲ πάρερον ποιῆσαι. Ἐξοθήσεται τῆς ἐκκλησίας τὸν Παύλον ὃς κατὰ λαβὼν τὴν κωνσταντίνου πόλιν, ὄλλω δὲ ἀραξέ, βιαζόμενος ἐκβαλεῖν τὸν ἐπίσκοπον· σάσεως γδ ἐνθὺς ἐκ τῆς δῆμης παρηκολάθει, καὶ ἐτοιμοίησαν ἀμύνας, ὡς ἡ ἐπέετο ὁ ἰρμογῆνης διὰ στρατιωτικῆς χειρὸς ἀπελάσαι τὸν Παύλον, παρεξυθὲν τότε τὸ πλῆθος, οἷα ἐν τοῖς τοῖστοις φιλεῖ γίνεσθαι, ἀλοῦτερος ἐποίητο καὶ αὐτὸς τὰς ὁρμάς, καὶ ἐμπήσθη μὲν αὐτὸς τὴν οἰκίαν· αὐτὸν δὲ στυραντὸς ἀπέκλιψαν ταῦτα ἡ πέπεσαν ἑνὶ παλῆια τῶν δύο ἀνγύσαν, κωνσταντίνος τὸ τρίτον καὶ κωνσταντίνος τὸ δεύτερον· καθ' ὃν χρόνον κωνσταντίνος φράγκων ἔθνος νικήσας, ὑποσαπόνδους ῥωμαίους ἐποίησε· κωνσταντίνος δὲ ὁ βασιλεὺς πρὶ τῆς ἀναιρέσεως ἰρμογῆνης πυθόμενος, ἐκ τῆς ἀνιόχου ἰππεὺς ἐλάσας, κατὰ λαμβάνει τὴν κωνσταντίνου πόλιν καὶ τὸν μὲν Παύλον ἐξελάνθει τῆς πόλεως ἐξήμωσε ἡ τὴν πόλιν, ἀφελάντῃ σιλησεσίς τῶ ἀραχθέντι τῶ ἀρα τῆ πατρὸς αὐτῆς ἡμερησίως, ὑπὲρ τέσσαρας μυριάδας, ὁ δὲ γδ ἐγὼς μυριάδες ἐχορηγῆντο πρὸς τῆς τῆ σίτες ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων κομιζόμενα πόλεως· μακεδόνιον δὲ ἀναδείξαι τῆς πόλεως ἐπίσκοπον ὑπέθετο ὡρρίξιο γδ ἐμόνον αὐτὸς, ὅτι τῶ ἀρα γνώμην αὐτῆς κεχειροτόνητο, ἀλλ' ὅτι καὶ διὰ τὰς μετὰ αὐτῆς τε καὶ Παύλου γρηγομένας σάσεις, πολλοί τε ἄλλοι, καὶ ὁ στρατηλάτης ἰρμογῆνης ἀνήρητο· εἰσάσας ἐν αὐτῷ ἐν ἡ ἐχειροβλήθη ἐκκλησία σιωάγειν, αὐτὸν δὲ τὴν ἀνιόχου ἀνεχώρησεν.